

A Zalaegerszegi Törvényszék,
mint másodfokú bíróság
Bf.110/2015/8. szám

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt x ellen indult büntetőügyben a Zalaegerszegi Törvényszék, Zalaegerszegen 2015. május 15. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi:

V É G Z É S T :

A törvényszék az eljárást felfüggeszti és Alkotmánybírósági eljárást kezdeményez a Kúria 3/2013. Közigazgatási és Munkaügyi jogegységi határozat alaptörvény-ellenességének megállapítása végett.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Ugyszám: 111/1637-0/2015	
Érkezett: 2015 JÚN 04.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 4 db	

A Zalaegerszegi Járásbíróság a 2014. december 3-án kelt 14.B.602/2013/14. számú ítéletével bűnösnek mondta ki a vádlottat folytatólagosan elkövetett költségvetési csalás büntetében (Btk.396.§ (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pontja) és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében (Btk.345.§), ezért őt halmazati büntetésül 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Kimondta, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő nap.

Kötelezte továbbá 97.168 forint bűnügyi költség megfizetésére.

A Zalaegerszegi Törvényszék a vádlott és a védő fellebbezése folytán másodfokú bírósággént megállapította, hogy az ügy elbírálása során olyan jogegységi határozatot – a Kúria 3/2013. Közigazgatási és Munkaügyi jogegységi határozatot – kell alkalmazni, amely alaptörvény-ellenes.

A vádirat, az ügyben készült igazságügyi könyvszakértői vélemény és az elsőfokú bíróság ítélete fenti jogegységi határozattal adott jogértelmezésen alapul.

Az elsőfokú ítéletet tényállásának lényege szerint a vádlott saját nevében és más – általa felkért személyek – nevében fémhulladék értékesítést folytatott 2008-2011. években, mely tevékenység után adót nem fizetett. A költségvetést ÁFA, SZJA, EHO adónemekben összesen 29.556.000 forint vagyoni hátrány érte.

Az igazságügyi könyvszakértői vélemény – mely 2012. december 13. napján kelt – a 2012. január 1-jei módosításig hatályos személyi jövedelem adóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 58.§ (8) bekezdés alkalmazásával nem az ingóvagyon tárgy értékesítésére vonatkozó adószabályokat

alkalmazta, hanem az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó szabályokat, mert az ingó vagyontárgy átruházásának üzletszerűségét észlelte. Ennek következtében nem csak SZJA hiányt, hanem ÁFA és egészségügyi hozzájárulás hiányt is megállapított, ami a vádlottra sokkal kedvezőtlenebb mint az SZJA törvény 58.§ (1) és (7) bekezdés szerint számított adófizetési kötelezettség.

A 2012. január 1. napi módosítás előtti SZJA törvény 58.§ (8) bekezdése azonban az üzletszerű elkövetéshez egy speciális további feltételt támasztott a harmadik mondatával, mely szerint „E rendelkezés alkalmazásában **üzletszerű** az átruházás, ha ellenérték fejében történik és az ügylettel kapcsolatban a magánszemélynek az **általános forgalmi adó szabályszerűen bejelentkezett alanyaként adólevonási joga megnyílik.**”

Az elsőfokú ítélet vizsgálta ezt a feltételt védelmi felvetés alapján, azonban időközben megszületett a Kúria fentebb hivatkozott 3/2013. jogegységi határozata, mely a bíróságokra kötelező és kimondta, hogy a 2011. december 31. napjáig hatályos adójogi szabályozás szerint gazdasági tevékenység keretében folytatott ingó vagyontárgy értékesítés **üzletszerű**, és utána az adózónak, akkor is az SZJA törvény 58.§ (8) bekezdésben foglaltak szerint kell – önálló tevékenységből származó jövedelem szabályai szerint – személyi jövedelem adót fizetni, ha az **ÁFA alanyaként való bejelentkezést elmulasztotta és így az ÁFA levonás joga nem nyílt meg.**

Az évek óta fémhulladék gyűjtést végző vádlott mindvégig arra hivatkozott, hogy köztudomása volt a „hulladékiparban”, hogy 800.000 forint értékhatárig adómentesen lehetett fémkereskedelmi tevékenységet folytatni. Arról nem volt tudomása, hogy rá az ingóértékesítés szabályai nem vonatkozhatnak és tevékenysége után önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó szabályok szerint kell adóznia.

A fenti jogegységi határozat meghozatalára azt követően került sor, hogy a Kúria két tanácsa ugyanebben a kérdésben eltérő álláspontot foglalt el. Maga a legfőbb ügyészség képviselője is fenti jogegységi eljárásban adott indítványában az SZJA vonatkozásában az üzletszerű elkövetést nem tartotta megállapíthatónak abban az esetben, ha ingó vagyontárgy rendszeres értékesítése esetén a magánszemély az általános forgalmi adó hatálya alá tartozó adózók nyilvántartásában nem jelentkezik be, vagy az általános forgalmi adóra vonatkozó szabályok szerint adólevonási joga nem nyílt meg. Ilyen esetben a magánszemély adókötelezettségére az SZJA törvény egyes külön adózó jövedelmekre vonatkozó 58.§ (1) és (7) bekezdését kell alkalmazni.

A törvénytípus álláspontja szerint a Kúria fenti számú jogegységi határozata, melyben az SZJA törvény 8.§ utolsó mondatát teljes egészében figyelmen kívül hagyni rendeli a jogalkalmazók számára, sérti az alaptörvény B cikk (1) bekezdéséből levezethető jogbiztonság elvét és jogértelmezés helyett jogot alkot, amely sérti az alaptörvény C cikk (1) bekezdésében megfogalmazott hatalommegosztás elvét.

Nem vette továbbá figyelembe a jogalkotó szándékát sem, aki a 2012. január 1-jei SZJA módosítás kapcsán észlelte, a fenti joghézagot és azt az SZJA törvény 8.§-ának a megváltoztatásával egyértelműen rendezte, a 10.§ beiktatásával pedig a fémhulladék nem egyéni vállalkozóként folytatott értékesítésére speciális adózási szabályokat vezetett be, miszerint a fémkereskedelmi engedélyköteles anyag átruházására tekintettel szerzett bevétel 25%-a számít jövedelemnek és a befizetendő 4% adót pedig magánszemélyhez nem köthető kötelezettséggént a kifizetőnek kell bevallania és megfizetnie. A magánszemélyt egyéb közteher nem terheli.

A Kúria a módosítás előtti SZJA törvény 8.§-ában mutatkozó joghézagot nem volt jogosult jogértelmezéssel rendezni, hanem – ahogy ezt a jogalkotó észlelte – törvénymódosítással lehetett alkotmányosan szabályozni.

Ezen visszaható jogértelmezés lényegében visszaható jogalkotásnak is minősül, hisz a jogegységi határozat a bíróságokra kötelező.

Fentieket észelve a törvényszék a Be. 266.§ (1) bekezdés b) pontja alapján felfüggeszti az eljárást, mivel ezen előzetes kérdés eldöntése lényegi kihatással van a cselekmény megítélésére.

Zalaegerszeg, 2015. május 15.

Dr. Rupa Melinda
a tanács elnöke

Dr. Turopoli Tibor sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Kovács Rita sk.
a tanács tagja

